

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 06 новембар 2018 18:22

Имам три ствари које желим да кажем и због којих сам сазвао ову конференцију за штампу.

Прва, и најнеспорнија ствар, јесте да, наравно, као посланик - у своје и име колега овде присутних које такође можете да питате - осуђујем изјаву Сулејмана Угљанина (цитат: „*Победићемо ту неман, фашистичку српску државу Србију, која жели да легализује геноцид као средство за освајање територија. На томе смо добили изборе и то ћемо заступати*

“). Сматрам да је та изјава за сваку осуду. Без обзира на то колико се политички не слагали, шта год мислили о појединим политичким опцијама или актерима, називати државу - било коју, а поготово државу Србију – фашистичком, просто је неприхватљиво и за сваку осуду. То је нешто око чега би требало да постоји консензус међу свима нама, не само посланицима, већ и на читавој јавној сцени.

Наравно да је говор мржње и таква врста етикетирања нешто што власт, односно режим СНС и Александар Вучић лично, константно и перманентно производе. Али, то не оправдава никога да одговара на исти, или као у случају Сулејмана Угљанина, још гори начин.

Друга ствар. Као што сте видели сви ви који иоле пратите пренос и дешавања у Скупштини Србије, ускоро ће бити тачно годину дана како владајућа странка наставља с праксом подношења фантомских, лажних и бесмислених амандмана на прве чланове прве тачке првог закона на дневном реду одређене седнице.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 06 новембар 2018 18:22

Они то чине са јасним циљем да се потроши време предвиђено за расправу и да то време потроше само они, хвалећи Владу, чије законске предлоге тобоже критикују подносећи амандмане. Они користе читаво то време, практично 10 сати за расправу, да плују (нажалост, нема тачније речи) по опозицији и по ономе кога у том тренутку сматрају најопаснијим и ко им из редова опозиције највише смета – било странке, било лидере, или коалиције.

И на овој седници, са том се праксом наставило. Иако имамо страховито велик и обиман дневни ред, са много важних тачака и закона које се тичу свих грађана, а не неких техничких или бирократских ствари – од безбедности, преко заштите података о личности, до закона о безбедности и лобирању – ми ћемо се поново бавити неспорним првим члановима првог закона на дневном реду.

Само да вас обавестим да је СНС поново поднео 87 амандмана на сваки од прва четири члана првог закона, што значи да су поднели 348 амандмана. Ако се узме да се има два минута по амандману, то испада практично 700 минута, а 600 је потребно да се амандманско време „потроши“. Дакле, опет неће остати ни минут времена да се расправља о свим другим амандманима на друге тачке дневног реда које су поднеле све друге политичке опције.

Нажалост, у то коло су се, већ неко време, ухватиле и неке друге посланичке групе, што их не оправдава, без обзира на то да ли је њихов мотив био да и они добију мало времена да нешто кажу.

Ова пракса, понављам, представља извргавање руглу парламента, извргавање руглу демократије и идеје и смисла подношења амандмана. Ја сам више пута добијао опомене и казне због тога што сам указивао на штетност ове праксе и питао посланике владајуће већине да ли су они игде чули и видели, и да ми наведу пример једног парламента у свету где се тако нешто ради.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 06 новембар 2018 18:22

Неко ће можда рећи: „Па знамо ми то, то је већ одавно речено“. Да, али они из владајуће коалиције са тим и даље настављају, и на тај начин убијају и парламентарни живот, убијају расправу и практично растерују публику крај те-ве екрана, која неће, баш као ни посланици у сали, да гледају како они читају своје писмене саставе на тему која заправо нема никакве везе са оним о чему се расправља. Да ствар буде још гора, наравно да Влада одбија све те амандмане, јер они нису ни поднети да би били прихваћени.

Такође, интересантно је да председавајући Скупштином, који иначе пуштају да се најтеже увреде, клевете, псовке и претње на рачун посланика опозиције чују без икакве казне и опомене, енергично опомињу и кажњавају моје колеге и мене када скренемо пажњу на ову праксу и на ово што владајућа већина ради, ево, већ скоро годину дана, од прошлог децембра и расправе о буџету.

Дакле, кад год они то ураде, ја ћу - било у сали, било овде у скупштинском холу - реаговати и указивати јавности на ту праксу. Ако ми нађете један пример, било где у свету, да владајућа већина систематски подноси амандмане на своје законске предлоге, без намере да се они усвоје, и ја ћу престати то да помињем.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 06 новембар 2018 18:22

Трећа, последња и, рекао бих, најважнија ствар коју као народни посланик желим овде да кажем - не само у своје и у име својих колега, јер сам сигуран да то исто мисли и огромна већина, не само посланика, већ и грађана Србије - јесте да **најоштрије осуђујем исказану намеру првих људи ове земље да се појаве у Паризу на свечаности поводом примирја у Првом светском рату и пређу преко провокације са истицањем заставе тзв. „Републике Косово“ у Нотр Даму.**

Ова земља је до сада прошла, прешла и прогутала многе горке пилуле, рекао бих и многе непотребно горке залогаје и шамаре од својих такозваних пријатеља, савезника и партнера. И то све у име некакве „дипломатске мудрости“, „компромиса“ или у име тога да „нећемо да сејемо злу крв“.

Скандалозно је од стране организатора овог скупа, односно француске државе, а још је скандалозније, а то је оно што мене боли и тишти, што наше власти - и министар спољних послова Ивица Дачић и председник Србије Александар Вућић – кажу да не само да намеравају да присуствују том догађају, него и да Србија неће упутити ни демарш, ни протестну ноту Француску тим поводом

Но, ово није питање дневне политике, већ је у питању симболичка ствар. **Присуствовати манифестацији тим поводом, испред или испод заставе тзв. „Косова“ – које, нити је пре једног века постојало као држава, нити данас постоји као држава – апсолутно је скандалозно. Скандалозно је од стране организатора овог скупа, односно француске државе, а још је скандалозније, а то је оно што мене боли и тишти, што наше власти - и министар спољних послова Ивица Дачић и председник Србије Александар Вућић – кажу да не само да намеравају да присуствују том догађају, него и да Србија неће упутити ни демарш, ни протестну ноту Француску тим поводом.**

Минимум минимума би био некакав дипломатски демарш, мада ја сматрам да је ова ситуација захтевала и много оштрије, озбиљније и теже мере и реакцију српске државе. Никакве реакције неће бити само зато да се „не би кварили односи“ и отказала најављена посета председника Француске Емануела Макрона Србији. Па, какви су то добри односи када један од „партнера“ и „пријатељ“ другом приређује такву ствар?

Биће на догађају у Паризу земаља које нису постојале те 1918. године у време примирја

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 06 новембар 2018 18:22

у Првом светском рату - попут Чешке, Словачке и бивших југословенских република. Има чак смисла да и Албанија буде представљена. Али, нема никакве логике да буде присутна „земља“ која нити је постојала тада, нити, формално, у систему Уједињених нација постоји сада. А наше власти преко тога прелазе да не би квариле „пријатељске односе“ с Француском, а заправо, да би наш председник могао тамо да се сретне с Хашимом Тачијем и настави разговоре о „разграничењу“ да не бисмо угрожавали најављену посету председника Макрона Београду.

Појава представника наше државе испод заставе "Косова" у Паризу представља шамар свим жртвама свих ослободилачких ратова Србије у 20. веку

Ако Вучић и Тачи желе да разговарају, премда сматрам да би о томе пре свега требало разговарати у Народној скупштини, имају то прилике да ураде било где широм света. **Виђали су се и раније у Паризу, виђали су се у Њујорку, могу да се виде и разговарају, незванично или званично, и у Бриселу, а не да се овим поводом представници наше државе појаве испод заставе такозваног „Косова“, јер је то шамар свим жртвама свих ослободилачких ратова Србије у 20. веку.**

(НСПМ)